II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Σεπτεμβρίου 1984

σχετικά με ενίσχυση που χορηγήθηκε το 1981 και 1982 υπό τη μορφή συμμετοχικών δανείων ποσού 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων από τη γαλλική κυβέρνηση σε μια επιχείρηση του τομέα του χαρτιού

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(84/489/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, και αφού έλαβε υπόψη της τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας:

ότι η γαλλική κυβέρνηση παρενέβη, με τη μορφή χορηγήσεως συμμετοχικών δανείων το 1981 και 1982, ποσού 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου, υπέρ της κυριότερης γαλλικής εταιρείας παραγωγής χαρτιού εφημερίδων, ενώ ήδη είχε καταθέσει τον ισολογισμό της (πτωχευτική δήλωση)·

ότι μια τέτοια παρέμβαση υπέρ επιχειρήσεως που ευρίσκεται σε δυσχερή κατάσταση περιέχει στοιχεία κρατικής ενισχύσεως· ότι η γαλλική κυβέρνηση δεν τήρησε τις υποχρεώσεις της που απορρέουν γι' αυτήν δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, λόγω του ότι η σχετική ενίσχυση δεν είχε προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Επιτροπή·

ότι η Επιτροπή αποφάσισε στις 16 Ιουνίου 1982 να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ έναντι της ενισχύσεως αυτής που χορηγήθηκε υπό τη μορφή συμμετοχικών δανείων, δεδομένου ότι δεν φαίνεται να μπορεί να τύχει των διατάξεων παρεκκλίσεως που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ και αποτελεί την μόνη διάταξη που είναι δυνατόν να εφαρμοστεί στη συγκεκριμένη περίπτωση· ότι η Επιτροπή κάλεσε τη γαλλική κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της, με επιστολή της 9ης Ιουλίου 1981·

ότι η γαλλική κυβέρνηση απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής με τέλεξ της 24ης Νοεμβρίου 1982, στο οποίο επικαλέστηκε τους ακόλουθους λόγους για να δικαιολογήσει την αναζήτηση λύσεως για την εν λόγω επιχείρηση στο πλαίσιο της βιομηχανίας: αξιοποίηση των επιτόπιων πρώτων υλών, ανάγκη διατηρήσεως της απασχόλησης στην περιοχή της Haute Normandie και σχετική ασφάλεια εφοδιασμού στον τομέα του χαρτιού για τον Τύπο· ότι, σύμφωνα με το τέλεξ, η γαλλική κυβέρνηση υποχρεώθηκε να παρέμβη το 1981 και 1982 με συμμετοχικά δάνεια συνολικού ύψους 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων περίπου, περιμένοντας την εξεύρεση λύσεως στο πλαίσιο του βιομηχανικού κλάδου· ότι η αναζήτηση μιας τέτοιας λύσεως δεν είχε ακόμη περατωθεί· ότι η γαλλική κυβέρνηση υπέβαλε συμπληρωματικές παρατηρήσεις κατά τη διάρκεια διμερούς συσκέψεως, στις 25 Ιανουαρίου 1983, και με επιστολή της 2ας Απριλίου 1984·

ότι, στο πλαίσιο της διαβουλεύσεως με τους λοιπούς ενδιαφερόμενους, οι κυβερνήσεις τριών άλλων κρατών μελών καθώς και μια ομοσπονδία βιομηχανιών δήλωσαν ότι συμμερίζονταν τις ανησυχίες της Επιτροπής όσον αφορά τις ενισχύσεις που δόθηκαν στην εν λόγω επιχείρηση στη Γαλλία· ότι ένα κράτος μέλος τόνισε ιδιαίτερα ότι η ενίσχυση μπορεί να επηρεάσει το εξαγωγικό του εμπόριο·

ότι ο κρατικές παρεμβάσεις που έχουν τη μορφή συμμετοχικών δανείων μπορούν να περιέχουν στοιχεία κρατικής ενισχύσεως· ότι ο χαρακτήρας της παρεμβάσεως ως ενισχύσεως προκύπτει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, από τη δυσχερή οικονομική κατάσταση στην οποία ευρίσκεται η επιχείρηση, η οποία, μετά από πλημμελή διαχείριση και μάλιστα μετά από σημαντική καθυστέρηση των επενδύσεων στην περίοδο 1975 έως 1980, υποχρεώθηκε να καταθέσει τον Δεκέμβριο του 1980 τον ισολογισμό της·

ότι, πράγματι, οι δυσχέρειες αυτές καθιστούν μάλλον απίθανο να μπορέσει η επιχείρηση να επιτύχει στις ιδιωτικές αγορές κεφαλαίων την αναγκαία χρηματοδότηση για την επιβίωσή της ή/και την αναδιάρθρωσή της·

ότι μια τέτοια ενίσχυση, που έχει σκοπό να επιτρέψει τη διατήρηση σε λειτουργία μονάδων παραγωγής επί αρκετά έτη, είναι δυνατόν, από τη φύση της, να θίγει σε πολύ σημαντικό βαθμό τις συνθήκες ανταγωνισμού·

ότι η ενίσχυση της γαλλικής κυβέρνησης μπορεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, να επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, λόγω του ότι ευνοείται η ωφελούμενη από την ενίσχυση επιχείρηση και η παραγωγή χαρτιού εφημερίδων και επίπεδου ελαφρού χαρτιού εκτυπώσεως με ξυλοπολτό·

ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει το καταρχήν ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που αντιστοιχούν στα κριτήρια του ίδιου άρθρου· ότι οι παρεκκλίσεις από το ασυμβίβαστο αυτό, που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης, υποδεικνύουν τους στόχους που πρέπει να επιδιώκονται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι προς το αποκλειστικό συμφέρον του δικαιούχου της ενισχύσεως· ότι οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά κατά την εξέταση όλων των προγραμμάτων τομεακών ή περιφερειακών ενισχύσεων ή κατά την εξέταση των μεμονωμένων περιπτώσεων εφαρμογής γενικών καθεστώτων ενισχύσεων και, μάλιστα, δεν εφαρμόζονται παρά μόνο στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει ότι, χωρίς ενίσχυση, η λειτουργία της αγοράς δεν θα μπορούσε, μόνης της, να επιβάλει στις ωφελούμενες επιχειρήσεις να υιοθετήσουν συμπεριφορά που να συμβάλλει στην επίτευξη ενός των στόχων που προβλέπονται από τις παρεκκλίσεις αυτές·

ότι, αν χορηγείτο το ευεργέτημα των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις που δεν συνεπάγονται ένα τέτοιο αντάλλαγμα, τούτο θα σήμαινε ότι γίνεται αποδεκτό να επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και να νοθεύεται ο ανταγωνισμός, χωρίς τούτο να δικαιολογείται κατά κανένα τρόπο από το κοινοτικό συμφέρον, ενώ ταυτόχρονα παρέχονται αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα σε ορισμένα κράτη μέλη·

ότι, όταν η Επιτροπή εφαρμόζει, κατά την εξέταση των περιπτώσεων χορηγήσεως ενισχύσεων, τις προαναφερόμενες αρχές, οφείλει να βεβαιώνεται ότι η ωφελούμενη επιχείρηση προσφέρει ένα τέτοιο αντάλλαγμα που να δικαιολογείται η χορήγηση της ενισχύσεως, με την έννοια ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την προώθηση της πραγματοποίησης ενός των στόχων που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ· ότι, όπου τούτο δεν αποδεικνύεται, είναι σαφές ότι η σχετική ενίσχυση δεν συμβάλλει στην πραγματοποίηση των στόχων που επιδιώκονται από τις παρεκκλίσεις, αλλά χρησιμοποιείται για τη βελτίωση της οικονομικής καταστάσεως της σχετικής επιχειρήσεως·

ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ωφελούμενη από την ενίσχυση επιχείρηση δεν φαίνεται να προσφέρει ένα αντάλλαγμα·

ότι, πράγματι, ούτε η γαλλική κυβέρνηση μπόρεσε να προσφέρει ούτε και η Επιτροπή να επισημάνει καμία δικαιολόγηση με την οποία να αποδεικνύεται ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 3 στοιχεία α) και γ) του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά με τις ενισχύσεις που αποβλέπουν στην προώθηση ή τη διευκόλυνση της αναπτύξεως ορισμένων περιφερειών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ζώνη της Rouen στην Haute Normandie δεν αποτελεί περιφέρεια με ασυνήθως χαμηλό βιοτικό επίπεδο ή σοβαρή υποαπασχόληση, κατά την έννοια της παρεκκλίσεως που προβλέπεται στο στοιχείο α)· ότι, όσον αφορά την παρέκκλιση που προβλέπεται στο στοιχείο γ), μη εν λόγω γαλλική ενίσχυση δεν παρουσιάζει πολλά αναγκαία χαρακτηριστικά για να συμβάλει στην ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών περιφερειών, όπως αυτά που προβλέπονται από την εν λόγω διάταξη, και ότι, άλλωστε, τούτο δεν ήταν ο επιδιωκόμενος από την ενίσχυση στόχος·

ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΟΚ, η εν λόγω ενίσχυση δεν παρουσιάζει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει τον χαρακτηρισμό της ως σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή σχεδίου που αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της γαλλικής οικονομίας· ότι, εξάλλου, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες κοινωνικού και οικονομικού περιεχομένου, που αφορούν τη Γαλλία, δεν υφίσταται κανένα στοιχείο που να επιτρέπει το συμπέρασμα ότι υπάρχει σοβαρή διαταραχή της οικονομίας της, όπως αυτή που προβλέπεται από τη συνθήκη· ότι η παρέμβαση της γαλλικής κυβερνήσεως δεν αποσκοπεί στην αντιμετώπιση μιας τέτοιας καταστάσεως·

ότι, τέλος, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 3 στοιχείο γ) του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ, που χορηγούνται για ενισχύσεις που αποσκοπούν στην προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, πρέπει να σημειωθεί ότι στόχος της εν λόγω ενισχύσεως, που χορηγήθηκε υπό τη μορφή συμμετοχικών δανείων, ήταν να διατηρηθεί η επιχείρηση σε λειτουργία εν αναμονή μιας λύσεως στο

πλαίσιο του βιομηχανικού κλάδου· ότι, σύμφωνα με την σαφώς αποκατεστημένη πολιτική της Επιτροπής, οι ενισχύσεις διασώσεως που σκοπεύουν απλώς να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της λειτουργίας μιας επιχειρήσεως, εν αναμονή επιλύσεως των προβλημάτων της, πρέπει να είναι της μορφής πιστωτικών εγγυήσεων ή επιστρεφομένων πιστώσεων που χορηγούνται με επιτόκιο ισοδύναμο με αυτό της αγοράς· ότι ένα συμμετοχικό δάνειο δεν ανταποκρίνεται στον όρο αυτό.

ότι, συνεπώς, η ενίσχυση υπό τη μορφή συμμετοχικών δανείων που χορήγησε η γαλλική κυβέρνηση στην επιχείρηση δεν πληροί τους αναγκαίους όρους για να τύχει μιας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που χορήγησε το 1981 και 1982 η γαλλική κυβέρνηση υπό τη μορφή συμμετοχικών δανείων ποσού 200 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων σε μια επιχείρηση του τομέα του χαρτιού είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και πρέπει, ως εκ τούτου, να καταργηθεί.

Άρθρο 2

Η γαλλική κυβέρνηση οφείλει να πληροφορήσει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποιήσεως της παρούσας αποφάσεως, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28 Σεπτεμβρίου 1984.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Επιτροπής